

PROFLANDRIA TIJDINGEN

Netwerk van Vlaamse Ondernemers en Academici

“ Welkom in de paniekfabriek “ van Simon Rozendaal.

Boekrecensie door John Dejaeger

In het boek dat recent uitkwam worden vele van zijn columns verzameld in 73 kanttekeningen bij wat hij de “klimaatgekte” noemt. Hij bekijkt één en ander door de bril van Nederland. De situatie in Vlaanderen is echter grotendeels vergelijkbaar. Zijn betoog komt er op neer dat de hele klimaatproblematiek vandaag veel te eenzijdig en ideologisch wordt benaderd. En dat daarbij geen enkele tegenspraak of nuancering meer geduld wordt. Toch is hij zelf geen “klimaatontkenner” maar iemand die relativeert, zelf nadenkt en wetenschappelijke argumenten aanreikt. Ook volgens Simon Rozendaal warmt de aarde op en levert de mens daaraan een flinke bijdrage. Maar al bij al vindt hij die opwarming beheersbaar en alleszins niet van die aard om het als een **probleem van apocalyptische orde voor te stellen.**

In het boek geeft de auteur talrijke voorbeelden van feiten en meningen die volgens hem schromelijk overdreven of zelfs verkeerd zijn.

Zo bijvoorbeeld over het IPCC dat de klimaatwetenschap bundelt en een waaier van voorspellingen hanteert ook met betrekking tot de zeespiegel. De meest plausibele van die voorspellingen komen uit op 0,5 meter stijging; de meest extreme op 2,5 m. Toch zijn er wetenschappers en politici die stellig blijven beweren dat de zeespiegel met 7 tot 12 m zal stijgen zelfs als de akkoorden van

Parijs worden uitgevoerd.

Of over het feit dat de huidige opwarming voor een deel kan worden toegeschreven aan schonere lucht. Luchtvervuiling beschermt tegen opwarming. Het is volgens de auteur zeer goed dat we nu minder luchtvervuiling hebben zelfs als de prijs daarvoor iets meer klimaatverandering is.

Of nog dat achter elke windturbine een gascentrale staat. Want als de wind wegvalt is er immers reserve capaciteit nodig. Die reserve moet er dus altijd zijn met als gevolg dat de uiteindelijke CO2

uitstoot maar weinig daalt.

Hij breekt ook een lans voor de chemische nijverheid. Voor velen is de chemische industrie vandaag de kop van Jut. Die industrie is echter iets om ook trots op te zijn. Er wordt veel welvaart gegenereerd en die zal nodig zijn om de energie transitie te financieren. Het is trouwens diezelfde chemie die fascinerende manieren kan ontwikkelen om bijvoorbeeld van CO₂ uit de lucht opnieuw betaalbare brandstof te maken.

Volgens de auteur kantelt het debat over kernenergie in Nederland en kan de strijd tegen CO₂ met kernenergie veel sneller gewonnen worden als met zon en wind. Zweden verving fossiele brandstoffen voor de productie van stroom door kernenergie en deed dat in twintig jaar.

Ook de hype rond biomassa moet het ontgelden. Biomassa komt vooral neer op houtkorrels en wordt geprezen als vervanging voor steenkool en zelfs aardgas. Maar omdat dat hout minder goed brandt wordt er per eenheid opgewekte stroom meer CO₂ uitgestoten dan bij steenkool.

Volgens Rozendaal zou, wanneer de hele wereld het pittige klimaatbeleid van het Nederlandse kabinet overneemt, de temperatuur in 2100 slechts met 0,05 °C zakken. Het huidige klimaatbeleid kost massa's geld en heeft dus weinig zin.

Ook rond de klimaatvluchteling doorbreekt hij het politiek correcte denken. De klimaatmigratie heeft geen enkel wetenschappelijk fundament. De metingen bevestigen dat. De opwarming bij de tropen is vandaag miniem; in Nederland is die opwarming 1 tot 2 °C; bij de Noord- en Zuidpool is het forser (3 tot 4 °C). Satellietbeelden geven aan dat de Sahel groener wordt. De mythe werd geschapen om regeringen te dwingen een strenger klimaatbeleid te voeren.

En nog een weerlegging... Menigeen neemt aan dat er door de opwarming van de aarde meer orkanen en tornado's komen. Uit de statistieken tussen nu en 1950 blijkt echter geen toename maar eerder een afname van de zwaarste categorie.

Over kernenergie is de mening van de auteur duidelijk. Ook van uit financieel standpunt. Een beetje uit de kluiten gewassen kerncentrale kost circa 10 miljard euro. De rekensommen worden anders wanneer de CO₂ besparing wordt meegenomen. Kernenergie kost dan in West-Europa 20 euro per vermeden ton CO₂. Zonnepanelen zijn vijf keer

zo duur; wind op zee acht keer.

Wie er meer wil over weten dan deze enkele citaten en voorbeelden doet er best aan het boek te raadplegen en de 73 korte columns te lezen.

Men hoeft het uiteraard niet over alles eens te zijn met de auteur. Hij zet wel aan tot kritische reflectie. In elk geval vormt dit boek een tegengewicht voor de vandaag heersende "pensée unique" die geen ruimte laat voor nuanceren en voortschrijdend inzicht.

John Dejaeger.
Maart 2021.